

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 677 יום ה' 17 באוקטובר 2013

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

לרגל חג הקרבן: דחיית מועד דיווח ותשלום למגזר המוסלמי והדרוזי //
הצעת חוק: מתן נקודות זיכוי בגין ילדים לבני זוג מאותו המין //

מס רכישה על דירת מגורים לפני ואחרי תיקון 76 – טבלה מסכמת

מ"ה – לא ניתן לפתוח שומה בהסכם גם אם נחתמה תחת לחץ (ב.ס.ר.) //
מ"ה – מימוש פוליסת ביטוח ששימשה כערובה מהווה רווח הון //
מע"מ – רישום של נישום כ"עוסק" משפיע על אופן חיובו במס //
אישום: רו"ח גנב מיליונים מלקוחותיו // הפתעה לטובה במבצע של הרשות //
משמרת שניה בבתי המשפט – בעד ונגד // "צבע שחור" – חשד בחברה לצביעה //

מאמר
פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

לרגל חג הקרבן: דחיית מועד דיווח ותשלום למגזר המוסלמי והדרוזי

◆ לפיכך, מייצגים שעל ציבור לקוחותיהם המוסלמים והדרוזים יוטלו, בגין הדיווח הנ"ל, קנסות פיגור הגשת דו"ח ו/או קנסות פיגור תשלום במועד, מוזמנים לפנות אל תחנת מע"מ האזורית או פקיד השומה הרלוונטי, בבקשה לביטול הקנסות.

◆ לרגל חג הקרבן "עיד אל-אדחא", החל בין התאריכים 15-18.10.13, בתקופת מועד הדיווח והתשלום למע"מ, מקדמות מס הכנסה ודו"ח ניכויים, החליט מנהל רשות המסים, עו"ד ורו"ח משה אשר, על דחיית מועד הדיווח והתשלום לציבור הלקוחות המוסלמים והדרוזים בלבד מ- 15.10.13 ל-20.10.13.

הצעת חוק: מתן נקודות זיכוי בגין ילדים לבני זוג מאותו המין

ילדיהם, זאת כאשר הזכאות לנקודות זיכוי הקבועה לאישה בפקודה גדולה יותר מזו הקבועה לגבר. בשל עובדה זו, נוצר מצב מפלה ובלתי שוויוני בו לפי פרשנות רשות המסים, במקרה של תא משפחתי בו גבר נשוי לבן אותו המין, הזכאות לנקודות זיכוי פחותה יותר מתא משפחתי הטרנסקסואלי ואילו בתא משפחתי בו אישה נשואה לבת אותו המין, הזכאות לנקודות זיכוי גדולה יותר מתא משפחתי הטרנסקסואלי.

◆ אשר על כן, מוצע לתקן את הפקודה ולקבוע כי בני זוג בני אותו המין יהיו זכאים לנקודות זיכוי בעד ילדיהם בדומה לבני זוג הטרנסקסואליים. מוצע כי, בני הזוג יודיעו לפקיד השומה מי מהם זכאי לנקודות זיכוי להם זכאי גבר בעד ילדיו ומי מהם זכאי לנקודות זיכוי להן זכאית האישה בעד ילדיה.

◆ מוצע, כי תחולת התיקון תהיה החל משנת הכספים 2014.

◆ ביום 14.10.13 הונחה על שולחן הכנסת ע"י ח"כ בועז טופורובסקי, ניצן הורוביץ ואחי הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מתן נקודות זיכוי בגין ילדים לבני זוג מאותו המין), התשע"ד-2013.

◆ עפ"י הצעת החוק יתוקן סעיף 66 לפקודת מס הכנסה, ויתוסף אליו סעיף (6) שיקבע: "לעניין זכאותם של בני זוג מאותו המין לנקודות זיכוי יובאו בחשבון נקודות זיכוי לאישה ולגבר לפי הודעתם של בני הזוג בכתב לפקיד השומה, לפחות שלושה חודשים לפני תחילתה של שנת המס הראשונה שבה הם זכאים לנקודות זיכוי ובה הם יודיעו מי מהם זכאי לנקודות זיכוי לאישה על פי פסקה (4) ומי מהם זכאי לנקודות זיכוי לגבר על פי פסקה (5)".

◆ בדברי ההסבר נכתב, כי פקודת מס הכנסה קובעת כי בני זוג יהיו זכאים לנקודות זיכוי בעד ילדיהם. הפקודה קובעת זכאות שונה לגבר ואישה בעד



מס רכישה על דירת מגורים לפני ואחרי תיקון 76 – טבלה מסכמת

◆ לאור פניות חוזרות ונשנות למערכת, מצ"ב טבלה המסכמת את עיקרי השינויים שבוצעו בחוק מיסוי מקרקעין (להלן: "החוק") בעניין **מס רכישה על דירות מגורים**. הטבלה שנערכה ע"י **עו"ד (רו"ח) ויקטור עטיה ממשרד גולדמן ושות'**, מציגה את מדרגות מס רכישה השונות בגין רכישת דירות מגורים רגילות ויחידות עפ"י התקופות שהוגדרו במסגרת התיקון:

| החל מ- 1.1.2015 ואילך | החל מ- 1.8.2013 עד 31.12.2014 | החל מ- 6.5.2013 עד 31.7.2013 | עד 5.5.2013 | |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------|-------------------|
| עד 1,055,935 ₪ - 3.5% עד 4,500,000 ₪ - 5% עד 15,000,000 ₪ - 8% מעל 15,000,000 ₪ - 10% | עד 1,089,350 ₪ - 5% עד 3,268,040 ₪ - 6% עד 4,500,000 ₪ - 7% עד 15,000,000 ₪ - 8% מעל 15,000,000 ₪ - 10% | עד 1,089,350 ₪ - 5% עד 3,268,040 ₪ - 6% מעל 3,268,040 ₪ - 7% | עד 969,330 ₪ - 3.5% מעל 969,330 ₪ - 5% | דירת מגורים רגילה |
| עד 1,470,560 ₪ - 0% עד 1,744,270 ₪ - 3.5% עד 4,500,000 ₪ - 5% עד 15,000,000 ₪ - 8% מעל 15,000,000 ₪ - 10% | עד 1,470,560 ₪ - 0% עד 1,744,270 ₪ - 3.5% עד 4,500,000 ₪ - 5% עד 15,000,000 ₪ - 8% מעל 15,000,000 ₪ - 10% | עד 1,470,560 ₪ - 0% עד 1,744,270 ₪ - 3.5% מעל 1,744,270 ₪ - 5% | עד 1,139,320 ₪ - 0% עד 1,601,210 ₪ - 3.5% מעל 1,601,210 ₪ - 5% | דירת מגורים יחידה |
| כל מדרגות המס לעיל הינן דיפרנציאליות | כל מדרגות המס לעיל הינן דיפרנציאליות | כל מדרגות המס לעיל הינן דיפרנציאליות | כל מדרגות המס לעיל הינן דיפרנציאליות | הערה 1 |
| בתקופה זו, דירה נוספת תחשב לפחות 1/3 מדירה | בתקופה זו, דירה נוספת תחשב לפחות 1/3 מדירה | בתקופה זו, דירה נוספת תחשב לפחות 25% מדירה | בתקופה זו, דירה נוספת תחשב לפחות 25% מדירה | הערה 2 |
| בתקופה זו, ההקלה לדירה יחידה תחול רק על מוכר שהוא יחיד תושב ישראל לרבות מי שבתוך שנתיים מיום רכישת הדירה היה לתושב ישראל לראשונה או לתושב חוזר ותיק, כמשמעותם בסעיף 14(א) לפקודה | בתקופה זו, ההקלה לדירה יחידה תחול רק על מוכר שהוא יחיד תושב ישראל לרבות מי שבתוך שנתיים מיום רכישת הדירה היה לתושב ישראל לראשונה או לתושב חוזר ותיק, כמשמעותם בסעיף 14(א) לפקודה | בתקופה זו, ההקלה לדירה יחידה תחול רק על מוכר שהוא יחיד | בתקופה זו, ההקלה לדירה יחידה תחול רק על מוכר שהוא יחיד | הערה 3 |
| בתקופה זו, הקלה לדירה יחידה תחול גם על "דירה חלופית" כמשמעותה בסעיף 49(א) לחוק | בתקופה זו, הקלה לדירה יחידה תחול גם על "דירה חלופית" כמשמעותה בסעיף 49(א) לחוק | | | הערה 4 |

◆ **הערת מערכת -** עפ"י תקנות מיסוי מקרקעין חישוב מס רכישה לחלק מדירה יעשה עפ"י חישוב מס רכישה על דירה שלמה במכפלת חלק הדירה שנרכשה. תוצאה זו שונה כמובן מחישוב מס רכישה על חלק הדירה כיחידה בפני עצמה (בשיטה זו מס הרכישה יוצא בד"כ נמוך יותר או אפס). **הנושא אף נבחן בבית המשפט העליון** ונקבע, כי הוראות התקנה חוקיות ואין לסטות מהן על אף חוסר הצדק שבהן. למרות עצת בית המשפט העליון, העניין לא טופל במסגרת תיקון 76 כך שנכון להיום אין שינוי בעניין זה.

◆ **דוגמא מספרית -** אדם רכש 1/3 מדירת מגורים בחודש 4/2013 וזו דירתו היחידה. בגין הדירה שילם הרוכש 1,000,000 ש"ח כלומר ערך הדירה הכולל הינו 3,000,000 ש"ח. מס הרכישה שחושב ליחיד בגין עסקה זו נעשה כדלקמן: שיעור מס הרכישה החל על דירה שלמה יחידה בשווי 3,000,000 ש"ח נכון למועד הרכישה האמור הינו 86,105 ש"ח, על כן, מס הרכישה בגין 1/3 מדירה זו יהא 1/3 מהסכום האמור, קרי, **28,702 ש"ח**. (אילו חושב מס הרכישה על 1/3 הדירה האמורה כדירה בפני עצמה השווה 1,000,000 ש"ח, הרי שמש הרכישה שהיה מחושב באפשרות זו היה מסתכם באפס).

לא ניתן לפתוח שומה בהסכם גם אם נחתמה תחת לחץ
ה"פ 12-12-63495 ב.ס.ר אירופה בע"מ נ' מנהל רשות המסים ואח'
אינגה אייזנברג, עו"ד

מחלב, לא מדובר היה בניסיון לפתיחה מחודשת של מחלוקת שהוכרעה בהסכם שומות, המבטא בעיקרו, לטענת ב.ס.ר, השלמה עם עמדת רשויות המס. שם מדובר היה בבחינה מאוחרת של ההסכם בידי היועמ"ש לרשות המסים, שהביאה לפתיחת השומה. בענייננו, אין מדובר כלל בבחינה מאוחרת של ההסכמות בידי ב.ס.ר, אשר הביאה אותה למחשבה שניה אודות ההסכם, אלא בטענות שהועלו בידי ב.ס.ר בפני פשמ"ג, מפי מייצגיה, והצדדים בחרו במודע שלא להביא להכרעה, אלא להתקשר בהסכם השומות. כלומר, **בהסכם השומות ויתרה ב.ס.ר על הזכות להביא להכרעה את טענותיה שבמחלוקת עם פשמ"ג. כתוצאה מכך, אין זכאית ב.ס.ר לפנות אל המנהל בדרישה להכרעה באותה מחלוקת, ובוודאי שהמנהל איננו מחויב להכריע באותה מחלוקת ולפתוח את השומה. אילו נקבע אחרת, הרי שהיה בכך כדי להכשיל את המנגנון החוקי של הסכם שומה, שהרי כל נישום יכול היה, לאחר שהתקשר בהסכם, להביא לעיון מחדש את ענייניו בפני המנהל, ולשוב ולטעון את אותן טענות שטען לפני פקיד השומה, אף שהסכים לשומה סופית, ובכך יקועקע יסודו של הסכם שומות שתכליתו הכרעה סופית במחלוקת. תוצאה כזו אין להלוס, ובהתאם אין להעתר לסעד המבוקש.**

◆ **אמנם, בתובענה דנן מפרטת ב.ס.ר את הלחצים שבהם עמדה, אשר הביאו אותה להתקשר בהסכם. אולם, מדובר בהחלטה רצונית של ב.ס.ר משיקוליה להתקשר בהסכם, והסכמים יש לקיים. הבאת השאלה שבמחלוקת בין הצדדים להכרעת בית המשפט בעקיפין, באמצעות התובענה דנן, תהווה שימוש לרעה בהליך המשפטי, שנועד לעקוף הסדר מוסכם שגיבשו הצדדים, וזאת אין לאפשר. אין יסוד לטענה, כי מדובר ב"טעות", כמשמעה בסעיף 14(א) לחוק החוזים, אשר הצד השני "ידע או היה עליו לדעת על כך". לא הוכחה "טעות", ובוודאי לא הוכח, כי פשמ"ג היה מודע ל"טעות" כלשהי. כלל לא ברור הטיעון, כי היה על פשמ"ג לדעת שב.ס.ר מסכימה לחתום על הסכם השומות מתוך הבנה, כי יתאפשר לה לקזז הוצאות מימון ואחרות בהמשך, וכי לא נלקחה בחשבון האפשרות שלא תהייה הוצאות שניתן יהיה לקזז.**

◆ ביהמ"ש קבע, כי אין מקום לכך, שלאחר שנעשה הסכם, להתייחס לגוף טענות ב.ס.ר כפי שהובאו, ולגוף המחלוקת שנפלה בין ב.ס.ר ובין פשמ"ג ערב חתימת הסכם השומות, ואשר הצדדים הסכימו שלא להעמידה להכרעה.

התוצאה:

◆ המרצת הפתיחה נדחתה.

ניתן ביום 2.09.13

ב"כ הצדדים: לא צוין

◆ ביום 19.10.10 הוצאו למבקשת, ע"י פשמ"ג, שומות לשנים 2004-2007. שומות אלה התבססו על סיווגה של חברת "GIBOR B.S.R EUROPE B.V" (להלן: "**גיבור הולנד**"), חברה בת של ב.ס.ר. (להלן: "**ב.ס.ר**"), או ("**המבקשת**"), כ"חברה נשלטת זרה" (להלן: "**חנ"ז**"), כהגדרת מונח זה בסעיף 75ב לפקודת מס הכנסה (להלן: "**הפקודה**"). לטענת ב.ס.ר, הגדרתה של גיבור הולנד כחנ"ז, הביאה לחיובה בתשלום מס נוסף בשווי נומינאלי של 70 מיליון ש"ח. ב.ס.ר סברה, כי אין מקום לסיווגה של גיבור הולנד כחנ"ז, וממילא אין מקום לחיוב המס בהיקף האמור. בעקבות זאת, התקיימו מגעים בין ב.ס.ר ומייצגיה לבין גורמים בפשמ"ג, אשר בסיומם נחתם בין הצדדים ביום 11.4.11 הסכם שומות לשנים 2004-2007. עפ"י הסכם זה, יוצאו שומות סופיות מוסכמות לשנים 2004-2007, וכן נקבעה פריסת תשלומים של חיובי המס (להלן: "**הסכם השומות**").

◆ ב.ס.ר טוענת, כי **הסכם השומות מבוסס על טעויות משפטיות מהותיות וכן על הנחות עובדתיות שגויות, המחייבות פתיחת השומה בידי המנהל, לפי סעיף 147 לפקודה, או ביטולו מחמת הצדק, לפי סעיף 14 לחוק החוזים, בשל הטעות שבבסיסו. בהקשר זה טוענת ב.ס.ר, כי התקשרה בהסכם בשל לחץ בו הייתה שרויה אחר שהוצאו השומות בידי פשמ"ג, ונוכח החוב שנבע מהן. לדבריה, עמדה באותה עת ערב הנפקת אגרות חוב. גופים מוסדיים שהיו אמורים להוביל את הנפקת אגרות החוב, כך נטען, התנו את השתתפותם בהנפקת בסגירת המחלוקת מול רשויות המס, על מנת להסיר אי ודאויות. לחץ זה תימרץ את ב.ס.ר להגיע להסכמה עם רשויות המס, כאשר תוכניתה הייתה להקטין בהמשך את תשלומי המס בפועל, כתוצאה מן ההסכם, מכוח הנפקת אגרות החוב. הנפקת אגרות החוב אמורה הייתה ליצור לב.ס.ר הוצאות מימון בהיקפים ניכרים, ואת אלו הותר לה לקזז, עפ"י הסכם השומות, אל מול הכנסות עתידיות מגיבור הולנד. ההנפקה לא יצאה אל הפועל. כתוצאה מכך, תכניתה של ב.ס.ר לקזז את חיובי המס אל מול הוצאות המימון, כשלה, וב.ס.ר חויבה בתשלום הסכומים להם התחייבה עפ"י הסכם השומות, גם לשנים הבאות. בתובענתה מציגה ב.ס.ר טיעון משפטי מדוע, לגרסתה, אין לסווג את גיבור הולנד כחנ"ז.**

ביהמ"ש המחוזי בירושלים – כב' הש' תמר בזק-רפורט:

◆ אכן, בענין מחלב (**ע"א 7726/10 מ"י נ' מחלב**) פסק ביהמ"ש העליון, כי המנהל רשאי לעשות שימוש בסמכותו הקבועה בסעיף 147 לפקודה ולהורות על ביטולן של שומות בהסכם, מקום בו התברר, כי הסכמתו של פקיד שומה בהסכם ניתנה מחמת טעות משפטית. אולם, כך נקבע באותו ענין, כאשר הטעות המשפטית התבררה, בדיעבד, אחר שבחלוף תקופה לא ארוכה מחתימת ההסכם, הגיע ההסכם לידיעת היועמ"ש לרשות המסים, אשר סבר, כי מדובר בשומה המנוגדת לפסק דין מפורש של ביהמ"ש העליון. בענין



מימוש פוליסת ביטוח ששימשה כערובה מהווה רווח הון
 ע"מ 1326-08 מדרך עוז נ' פקיד שומה תל אביב-יפו 4
 אמיר אבו – ראזק, משפטן

ביהמ"ש המחוזי בת"א, בפני כב' השופט יונה אטדגי:

◆ ביהמ"ש קבע, כי במקרה הנדון, התנאים המצטברים לחיוב במס רווחי הון כתוצאה ממכירת נכס, ע"פ סעיף 88 לפקודה (על המימכר להיכלל בגדר "נכס"; פעולת "מכירה" ויצירת רווח הון), מתקיימים. "הנכס" הוא הזכות שהייתה למערערת שסכום הביטוח שיועבר לבנק עם פטירתו של יעקב ישמש לפירעון ההלוואה וסילוקה הגמור. זכות זו מומשה ו"נמכרה", כלומר, יצאה מרשותה של המערערת, עם פטירתו של יעקב והעברת סכום הביטוח לבנק, כש"התמורה" שהתקבלה כנגד כך היא פירעון ההלוואה וסילוקה. ביהמ"ש הדגיש ש"רווח ההון" שנוצר הוא ההפרש בין סכום ההלוואה שנפרעה ובין כספי הפרמיה ששולמו על ידי המערערת. אין בכך שהמוטב בפוליסה היה הבנק, שהמערערת עצמה לא הייתה המבוטחת ולא הייתה המוטבת, ושסכום הביטוח לא "עבר" כלל דרך המערערת, כדי לשלול את תחולת הגדרת "הנכס" על העניין הנדון. התכלית הכלכלית הובילה למסקנה כי מדובר ב"נכס" של המערערת. ביהמ"ש המשיך וקבע, כי גם פעולה בלתי רצונית שיצרה רווח הון, כמו פגיעה בתכנית או הפקעה, נחשבת לעניין זה כ"מכירה" וניתן לומר שמימוש הזכות דנן היא במידה מסוימת "בלתי רצונית" פחות מפעולת הפגיעה כל ידי תכנית או הפקעה. עוד נקבע, כי בניגוד לטענת המערערת, זכויות ראויות או מוחזקות אינן בגדר "מיטלטלין".

◆ בהמשך נקבע, כי משום שיעקב לא היה "קרוב" של המערערת כהגדרת מונח זה בסעיף 88 לפקודה, אין תחולה לפטור המיוחד בסעיף 19(9) לפקודה ("סכום המתקבל על פי פוליסה לביטוח חיים..."). בסופו של יום נקבעה המסקנה כי סכום ביטוח החיים מהווה "רווח הון" אצל המערערת החייב במס המוטל על רווחי הון כאשר הרווח הוא ההפרש המתקבל בין סכום הביטוח ובין הסכומים ששולמו על ידי המערערת עבור פרמיית ביטוח החיים, ויש למסותם בהתאם. לא נקבעו הוצאות בשל שינוי עמדתו העיקרית של המשיב בעת הוצאת השומה, בעוד שבסיכומיו הוא תבע - כתביעה ראשית - למסותו כרווח הון. כב' השופט אטדגי העיר כי אילו הייתה זו עמדתו של המשיב מלכתחילה, יתכן והיה מושג הסדר סביר בין הצדדים, שאף אולי היה מייתר את הערעור שכן, שיעור המס על הכנסה פירותית גבוה מזה המוטל על רווח הון.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 9.10.2013

ב"כ המערערת: עו"ד עוזי שוחט, ושרית סולודוך-קינן
ב"כ המשיב: עו"ד שירה קידרון-גוטליב

◆ המערערת, חברת מדרך עוז בע"מ, המוגדרת כחברת בית במובן סעיף 64 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), מדווחת על הכנסותיה מדמי שכירות ממבנים שבבעלותה, במסגרת התיק של בעלת מניותיה - הגב' דבורה חצרוני ז"ל שנפטרה ביום 18.6.06 (להלן: "דבורה"). בשנת 1998 רכשה המערערת חלק ממבנה המצוי ברחוב הרצל שבתל אביב-יפו ("הנכס"). רכישת המבנה מומנה בחלקה באמצעות משכנתא מבנק הפועלים למשכנתאות בע"מ (להלן: "הבנק"). ע"פ דרישת הבנק, ערב בנה של דבורה-יעקב, להלוואה ונערך לו ביטוח חיים בחברת כלל חברה לביטוח בע"מ (להלן: "הביטוח") כאשר הבנק הוא המוטב בפוליסה. המערערת שילמה את הפרמיה של ביטוח החיים. יעקב נפטר ביום 17.7.02 וביום 31.10.02 העבירה כלל לבנק סכום של 1,250,000 ש"ח ובכך סולקה ההלוואה. המערערת הפחיתה בספריה את עלות ההשקעה במבנה בגובה סכום הביטוח, לצורך חישוב הפחת. המשיב, פקיד שומה תל אביב-יפו 4, לא קיבל דרך זו. המחלוקת: האם המערערת ניכתה כהוצאה את תשלומי הפרמיה של ביטוח החיים?

◆ לטענת המערערת, מהעדויות שנשמעו ומהראיות שהוצגו לביהמ"ש עולה כי היא לא ניכתה בדוחותיה הכספיים את הפרמיה השנתית אשר שילמה בגין ביטוח החיים. לטענתה, סכום הביטוח אינו יכול להיחשב כהכנסה לפי סעיף 7(2) לפקודה, משום שזה עוסק ב"השתכרות או רווח שמקורם בכל נכס..." ואילו פוליסת הביטוח אינה מהווה "מקור" משום שהוא נעדר מאפיינים של הכנסה פירותית ומשום שמדובר בתשלום חד פעמי. המערערת הוסיפה כי היא לא מכרה את הבניין שברשותה ולכן לא עשתה כל עסקה הונית ואין לראות במימוש הפוליסה כעסקת מכר של זכות הונית משום שהמוטב ע"פ הפוליסה היה הבנק. המערערת הצביעה על כך, כי אם סכום הביטוח מהווה הכנסה הרי שהיה על המשיב לתבוע מהבנק או מחברת הביטוח לנכות מס במקור.

◆ לטענת המשיב, סכום הביטוח הוא רווח הון שנצמח למערערת ממימוש פוליסת הביטוח. לטענתו, באירוע זה "יצא נכס... מרשותו של אדם", ומשלא נקבע פטור מיוחד לאירוע כזה, הרי שיש למסותו כרווח הון. לדבריו, הכנסה ורווח הון מחוייבים במס, גם כאשר נבעו מפעולה לא רצונית. לחלופין, טען המשיב, כי סכום הביטוח מהווה הכנסה פירותית לפי סעיף 7(2) או סעיף 10(2) לפקודה.

המשיב נימק את טיעונו זה בציינו שהמערערת לא הוכיחה שהיא לא ניכתה בספריה את תשלומי הפרמיה עבור ביטוח החיים.



רישום של נישום כ"עוסק" משפיע על אופן חיובו במס ע"מ 1085/07 אלוש דורון נ' מע"מ ומס קניה חיפה מיכאל כשכאש, עו"ד

על המנהל להעדיף את המהות על פני צורת הרישום ולחייבו על-פי חלקו היחסי בשותפות.

ביהמ"ש המחוזי בחיפה - בפני כב' ס' נשיא השופטת ש' וסרקרוג:

◆ ביהמ"ש קיבל את הערעור בחלקו בצינו שהיעדר ניהול ספרים פוגע ביכולתו של פקיד השומה לשום את הנישום במס אמת. על כן קבע ביהמ"ש, שבמקרה כזה לא ניתן להתייחס לספריו של הנישום כאל ספרים קבילים, שכן קבילות פנקסים אינה אך קבילות פורמאלית, כי אם קבילות מהותית. עוד נאמר שהכלל המנחה הוא שביהמ"ש יוכל להתערב בשיקול, שהנתונים עליהם הסתמך פקיד השומה אינם סבירים. לפיכך מקום בו השומה מבוססת כדבעי, לא תהא לכך הצדקה.

בימ"ש קבע, שאף על פי שניתן לקבל בהבנה את השומה שהוצאה, יש להתערב בהחלטתו של פקיד השומה ולהפחית שיעור של 10% מכלל התפוסה שחושבה בבית האבות, הואיל והסתבר שאכן נוהל רישום מדויק של הדיירים בתקופה הרלוונטית, ואף על פי שהמערער לא הציג כל ראיה לכך. לענין ההכנסה שחושבה מאספקת תרופות ואביזרים נלווים, קבע ביהמ"ש שיש לראות בכך גביה נוספת אשר מהווה הכנסה של בית האבות. ואולם, לאור ראיות שהציג המערער, נקבע שיש להקטין את השומה בכך שהגביה הנוספת לכל דייר בתקופה הרלוונטית, תעמוד על סכום של 200 ₪ בלבד. לענין ההכנסה בגין השכרת השטח לבזק, נקבע שיש להשאיר את השומה על כנה.

◆ לענין שומת מע"מ, קבע ביהמ"ש שיש לאשר את הקנס ולהטילו על המערער בהתאם לשיעור חלקו בשומת מע"מ. נקבע שמידת הסטייה מהוראות ניהול הפנקסים מצדיקה השתתפות קנס בדרג המחמיר ביותר. עוד נקבע שאין לקבל הטענה שהמערער לא ידע על המחדלים החשבונאיים, לא כל שכן כשמדובר במחדלים כה מהותיים. כן הדגיש ביהמ"ש, שהמערער הוא זה שמגיש את דוחות לרשויות המס והחונתם עליהם, על כן, הטענה של העברת סמכות הטיפול בצד החשבונאי של העסק לידי גורם מקצועי, אין בה כדי לפטור את המערער מאחריותו. לענין חלקו של המערער בחובות למע"מ, קבע ביהמ"ש שאף על פי שהרישום כ"עוסק" במע"מ הוא רישום דקלרטיבי גרידא ואין בו כדי ליצור את החיוב המהותי במס, יש בו להשפיע על אופן גבייתו. הסיבה לכך היא שרישומו של המערער כ"עוסק" במע"מ, יש בה משום יצירת מצג כלפי רשות המיסים בו הוא מתחייב לשאת בעצמו בכל מס שיידרש בגין העסקאות של העסק, וזאת ללא תלות בשותפות ככל שהיא קיימת. בנסיבות דן, קבע ביהמ"ש שאכן יש מקום לייחס את העסקאות לשותפים, אך באשר לגביית החוב, יש לראות ברישום המוצהר של המערער משום התחייבות של המערער לשאת במס המתחייב.

תוצאה:

- ◆ בערעור מע"מ - הערעור נדחה.
- ◆ בערעור מ"ה - הערעור התקבל בחלקו.

ניתן ביום: 10.10.2013

ב"כ המערער: עו"ד פטריק אלגז

ב"כ המשיבים: עו"ד הגב' דנה גורדון-ונדרוב, בכירה בפמ"ח (אזרחי)

◆ מדובר בשני ערעורים שאוחדו לתיק אחד - ערעור על שומה לפי מיטב השפיטה לפי הוראת סעיף 152 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") לשנים 2003-2005, וכן ערעור על החלטת ממונה מנהל מע"מ חיפה (להלן: "המנהל") לדחות את השגת המערער, לפי סעיף 83 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ") בנוגע לשומת עסקאות לתקופה של 12/2001 עד 12/2005 ובהתייחס לשומת תשומות לשנים 2002-2005. המערער, רשום כעוסק מורשה בתחום שירותי רווחה החל משנת 1994, והוא משמש כבעלים בשותפות וכמנהלו הפעיל של בית אבות.

שומת מס הכנסה:

◆ בעקבות מידע שהגיע משותפו הסורר, ערך פקיד השומה ביקורת בעסקו של המערער ומצא הפרשים ניכרים בין המחזור המדווח להפקדות שבוצעו בפועל בחשבון הבנק של המערער בגין כל אחת משנות המס שלעיל. זאת ועוד, במסגרת חיפוש שנערך בבית האבות, נמצאו פנקסי חשבוניות כפולים - אחד ששימש לדיווח למס הכנסה ואחר שכלל לא נרשם בספרים ולא דווח לרשויות המס. בעקבות אותם ליקויים שנמצאו בפנקסי החשבוניות, החליט פקיד השומה לשום את הכנסתו של המערער לפי מיטב השפיטה. לצורך בניית השומה שיחזר פקיד השומה את המחזור הכללי של המערער בדרך של חישוב הכנסות המערער מדמי האחזקה החודשיים שנגבו מכל דייר בבית האבות בתפוסה מלאה, בתוספת הכנסה בגובה 1,000 ש"ח ממכירת תרופות ואביזרים נלווים וכן מהכנסות שנבעו למערער כתוצאה מהשכרת שטח לחברת בזק. מסכום זה נוכה המחזור המוצהר, וההפרש חויב במס לפי שיעור חלקו של המערער בשותפות.

◆ טענתו של המערער היא שהשומה שהוצאה לו אינה עולה בקנה אחד עם הפעילות הכלכלית האמתית בעסק, וכן שהשומה נבנתה בצורה לא מדויקת ואינה מבוססת על נתוני אמת. כך, למשל, טען המערער שבית האבות כלל לא היה בתפוסה מלאה כל השנה, והסכומים שנגבו מאת הדיירים בבית האבות, חושבו בידי פקיד השומה באופן מופרז.

שומת מע"מ:

◆ המנהל הוציא למערער שומת עסקאות בסך 417,298 ₪ בגין עסקאות שלא דווחו (להלן: "שומת עסקאות"). כן הוצאה שומת תשומות לשנים 2002-2005 בגין ניכוי תשומות ללא מסמך נדרש כדן ובגין ניכוי תשומות שאינן מותרות בניכוי לפי סעיפים 1 ו-38 לחוק מע"מ (להלן: "שומת תשומות"). בנוסף, המנהל הטיל על המערער קנס לפי הוראת סעיף 95 לחוק מע"מ בשל סטייה מהותית מהוראות ניהול פנקסים, בין היתר, בשל אי רישום חלק מהתקבולים וניהול כוזב של ספרי החשבוניות. ערעורו של המערער התמצא אפוא בשתי שאלות עיקריות: האחת, למי יש לייחס את חובות המע"מ - למערער לבדו או לכל אחד מן השותפים; והשניה, האם רשאי היה המנהל להטיל עליו קנס בשיעור מרבי בגין פסילת הספרים. המנהל סבור היה, כי הפגמים המהותיים שנמצאו בניהול ספרי המערער, הנם מכוונים והם חלק מפעילות שיטתית שהתקיימה לאורך זמן, במטרה להונות את רשויות המס. לדידו אין מדובר בפגמים הנובעים מרשלנות, ומשכך הם מחייבים הטלת קנס בשיעור מקסימאלי.

◆ לטענת המערער, מאחר שלא היה מעורב בטיפול בעניינים החשבונאיים של העסק, לא היה מקום להשית עליו קנס כלל, או לכל היותר קנס בשיעור מינימאלי. לענין חלקו בחוב למע"מ טען המערער שלמרות שהשותפות אינה רשומה, היה



משמרת שניה בבתי המשפט – בעד ונגד

"קרבות" בין לשכת עורכי הדין לראשי המחוזות בהמשך להודעת שרת המשפטים, הגב' ציפי לבני, והנהלת בתי המשפט, על הכוונה לחדש את יוזמת "המשמרת השניה" בבתי המשפט ולדיון שהתקיים השבוע במשרד המשפטים לבחינת התייעלות מערכת בתי המשפט. ראש לשכת עוה"ד, עו"ד דורון ברזילי, שיגר מכתב לשרת המשפטים, ציפי לבני בבקשה לעצור את היוזמה. בפנייתו הבהיר ראש הלשכה, כי לשכת עורכי הדין מתנגדת לקיומה של משמרת שנייה ותאבק על מנת למנוע הפעלתה במערכת המשפט, כפי שנאבקה בעבר. לדברי ראש הלשכה, המשמרת השנייה פוגעת בגיעה של ממש בעשרות אלפי עורכי דין שעובדים במשרדים קטנים או לבדם ומקדישים את שעות אחר הצהריים על מנת להכין את התיקים ולהיפגש עם לקוחותיהם. כך לעמדת הלשכה, המשמרת השנייה תכביד ביתר שאת על עורכות הדין, המהוות כ- 45% מכלל עורכי הדין בישראל ותפגע בשעות ההוריות שלהן וביכולת שלהן להתקדם במשרדים.

בעוד ברזילי יצא בחריפות נגד יוזמתה של לבני, חמשת ראשי המחוזות בלשכת עורכי הדין דווקא הביעו תמיכה בהנהגת משמרת שנייה בבתי המשפט. מדובר ביו"ר מחוז חיפה, עו"ד יוסי חכם; יו"ר מחוז ירושלים, עו"ד אשר אקסלרד; יו"ר מחוז דרום, עו"ד דני אליגון; יו"ר מחוז צפון, עו"ד חאלד חוסני זועבי; ויו"ר מחוז תל-אביב והמרכז, עו"ד אפי נוה, אשר פירסמו "גילוי דעת" ולפיו מדובר במהלך שיש לברך עליו, שכן השלב הראשון שלו נועד להעביר את כל התביעות הקטנות המתנהלות בשעות הבוקר ותופסות זמן דיונים יקר לשעות אחר-הצהריים, ובכך לפנות זמן שיפוטי לתיקים המיוצגים על-ידי עורכי דין. גם שרת המשפטים שיגרה מסר מטעמה לפיו חבל שברזילי לא בדק את העובדות לאשורן בטרם פרסם התנגדותו.

"צבע שחור" – חשד בחברה לעבודות צבע

בימ"ש השלום בירושלים, כב' השופטת עינת אבמן-מולר, שיחררה ביום 15.10.13 את דניאל כץ מ-ס, בעל חברה לעבודות צבע ושיפוצים. החשוד נעצר בעקבות חקירה של משרד חקירות מכס ומע"מ ירושלים בחשד לקיזוז חשבונות מס פיקטיביות בשווי מיליוני שקלים בין השנים 2008-2013 באמצעות החברה שבבעלותו - כץ עבודות צבע בע"מ, תוך הגשת דוחות כוזבים למע"מ. עפ"י הודעת רשות המיסים הודה החשוד בחקירתו בחלק מהחשדות המיוחסים לו.

אישום: רו"ח גנב מיליונים מלקוחותיו

ביום 15.10.13 הגישה פרקליטות מחוז ת"א מיסוי וכלכלה לבית משפט השלום בנתניה כתב אישום נגד זאב ברנד, רואה חשבון בן 67 מנתניה, הנאשם, כי גנב למעלה משני מיליון ש"ח מלקוחותיו באמצעות צ'קים פתוחים שנתנו לו להסדרת חשבונותיהם למס הכנסה. בנוסף הואשמה בסיוע לנאשם גם אסתר אמיר, פקידת דואר, לה שילם שוחד בכסף, בשמים וסיגריות. עפ"י כתב האישום, בין השנים 2003-2011, הונה הנאשם את לקוחותיו וגנב מהם למעלה משני מיליון ש"ח, בכסות של תשלומים למס הכנסה. מקורו של כתב האישום בבדיקה של חוקרי פקיד שומה חקירות מרכז של רשות המסים, שכחלק מפעילותם השוטפת, בדקו חריגות בתשלומי מקדמות למס הכנסה, בחשד כי קיימים מקרים בהם מייצגים המבצעים תשלום של יותר ממקדמה אחת בחודש, גונבים מלקוחותיהם; ואכן, מבדיקה עלו מספר עוסקים בתחומי המס שפעילותם חשודה ונפתחה חקירה בעניינם. מן החקירה עלה כי רוה"ח ברנד, לכאורה ניצל את אמונם של לקוחותיו בו, אשר מסרו לו צ'קים פתוחים במטרה שישדיר את חשבונותיהם לרשויות המס ולביטוח הלאומי, כאשר השתמש בצ'קים אלו לתשלומי חובותיו שלו ובמקרה אחד של בתו, ועל מנת לכסות על הגניבה – דיווח ללקוחותיו כי התשלום שנדרשו לשלם היה גבוה בהרבה מזה שנדרש מהם בפועל. באמצעות העבירות גרף ברנד לכיסו הכנסה נוספת המסתכמת, במיליוני שקלים, עליה לא דיווח לרשויות המס ובכך גרע מקופת המדינה מאות אלפי שקלים.

נתון מפתיע לטובה במבצע של רשות המיסים

ביום 14.10.13 ערך פקיד שומה פתח תקווה מבצע ניהול ספרים באריאל, ברקן, אלעד, ראש העין וברחבי העיר פתח תקווה. מהמבצע עולה נתון חיובי - רמה יוצאת דופן ומבורכת של ניהול תקין של ספרי חשבונות עסקיים ודיווח הוגן למס הכנסה. 97% מבעלי העסקים בתחומי התעשייה באזור אריאל, פתח תקווה, ראש העין, ברקן ואלעד - שמרו על ניהול ספרים תקין. עוד נמצא, כי בממוצע, רק בכ-8% מהעסקים שבוקרו נמצא כי לא נרשמו הכנסות וספציפית בענף התעשייה, כאמור, אחוז מזערי של שלושה אחוז בלבד לא רשמו תקבולים.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1 תל אביב 67021; טל. 03-6966416; פקס. 03-6953991



מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.